

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਕਪੂਰ ਜੇ. ਜੇ.

ਸਰੂਪ ਲਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਕੌਸ਼ਲ ਯਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰ; 1955 ਦਾ 805/ਸੀ.

1956
March 14th ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V)—ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13—ਦਾ ਦਾਇਰੇ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ—ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ 'ਤੇ ਰੋਕ, ਕੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਸਫਲ ਮਾਮੂਲੀ, ਕੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

21 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ 1954. ਐਸ.ਐਲ. ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਠਹਿਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਡੀ ਨੇ ਸਟੇਅ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ।

(1) 28 I.A. 11

(2) A.I.R. 1923 Mad. 232

, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13(2) (ਡੀ), ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਫਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼. ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।

ਰਾਜਮੁੰਦਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ (1), ਲਲਿਤੋਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਬੋਸਵਰ ਸਿੰਘ (2), ਅਤੇ ਚੇਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ, ਰਾਮ ਸਿੰਘ (3) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।

ਆਰਡਰ 45, ਰੂਲ 13 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 151, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੱਕ ਇਸ ਹੋਬਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ,

ਐਨ.ਐਲ ਸਲੂਜਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ.

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਸਰੂਪ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 24 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 21 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸਨੇ ਹੁਣ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

21 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 26 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1953 ਸੈਡ. 475
 (2) 1 IC 812 (FB)
 (3) 64 IC 152

Sarup Lal
v.
Kaushalya
Devi
and others
Kapur, J.

ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਫ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੰਤਕਾਲ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੰਤਕਾਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ / ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰੂਪ ਲਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1954 ਅਤੇ 1955 ਦੌਰਾਨ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੇ 41 ਸੌਦੇ ਵੇਚੇ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅੱਧੀ ਜ਼ਮੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਰਡਰ 45 ਦੇ ਨਿਯਮ 13(2) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਬੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਧਾਰਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜਮੁੰਦਰੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 13 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਫਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇਸਦੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਅਧੀਨ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। 13 (2)। ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

“ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਫਲ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

Sarup Lal
v.
Kaushalya
Devi
and others

Kapur, J.

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਲਲਿਤੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਭਬੇਸ਼ਵਰ ਸਿੰਘ (1) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਿਯਮ 13 (2), ਧਾਰਾਵਾਂ (ਸੀ) ਅਤੇ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ-

"ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਾਵਰ ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (ਡੀ) ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 5, ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਸ਼ਰਤ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ

Sarup Lal v.
Kaushalya
Devi
and others

Kapur, J.

ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਚੇਤ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਿੰਘ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁੜ-ਉੱਤਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮਾਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਕੁਝ ਸਰ ਅਤੇ ਖੁਦਕਸ਼ਤ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਠੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਆਰਡਰ 45, ਨਿਯਮ 13 (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸਲੂਜਾ ਨੇ ਨਿਯਮ 13 (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

“13 (2) (ਡੀ). ਅਦਾਲਤ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੂਝਵਾਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ”

ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਾਇਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ 27 ਸਤੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਾਂਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

Falshaw, J.

ਫਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ